

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 196.

Niende Session.

48de Møde.

Mandagen den 7de December Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

L. C. Larsen: Jeg kunde ønske, at den ærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, som er tilstede, vilde udtale sig om, hvorledes han opfatter det sidste Punktum i § 19, hvori det hedder, at „30 Aar efter Forfatterens Død kunne hans efterladte dramatiske Bærker eller Compositioner opføres af Enhver, som forøvrigt er berettiget til at give offentlige Forestillinger af den paagældende Art“, om han nemlig er enig i, at dette Punktum ogsaa kommer til Anvendelse paa Theatrene i Kjøbenhavn i deres Forhold til det kongelige Theater, thi efter Ordene ville nemlig de 2 Theatre, der ere i Kjøbenhavn foruden det kongelige Theater, være berettigede til at opføre saadanne Bærker, som jeg her omtalte; men i de Privilegier, hvorved det er tilladt disse Theatre at give Forestillinger, hedder det, at de ikke maae opføre noget Stykke, som henhører til det kongelige Theaters Repertoire, og paa Grund deraf ere de altsaa ubelukkede fra at opføre Bærker endogsaa af Forfattere, som ere bortdøde; disse 2 private Theatre tør hverken opføre noget Stykke af Holberg eller af Bøffel eller af andre ældre Forfattere, om de end henhøre til den Art Stykker, som de ere berettigede til at opføre. Det er denne Bestemmelse, som jeg troer maa bortfalde efter § 19, men jeg ønskede gjerne at erfare, hvorvidt den ærede Minister er enig i denne min Opsættelse, for at jeg i alt Fald

til 2den Behandling kunde stille et Forslag i den Retning.

P. Olsen: Jeg skal ogsaa udtale min Anerkjendelse af det foreliggende Lovforslag, et Lovforslag, som jeg er forvisset om vil blive hilset med Glæde af alle dem, det nærmest vedrører. Der er kun et Par enkelte Punkter, som jeg finder mig foranlediget til at omtale paa dette Stadium, og det er navnlig de Utæringinger, som det ærede Medlem fra Nyborg (Gomard) fremkom med. Det ærede Medlem vil nemlig ikke, at Forfatterne skulle stilles lige, han vil have, at der skal gjøres Forskiel paa dem, som skrive for det kongelige Theater, og paa dem, der skrive for de private Theatre; men lad os nu engang see, hvad Indflydelse dette vil have. Forfattere, som ville skrive for det kongelige Theater, og altsaa ikke kunne vente at faae Noget for deres Arbejder, der ville blive opførte omkring paa Provindstheatrene, maatte naturligviis af det kongelige Theater have saameget større Betaling for deres Arbejde. Hvem Anden vil vel nu kunne høre Betaling falde tilbage paa end paa Finantsvæsenet i det Hele og saaledes tildeels ogsaa paa Samtlige, som ville besøge Provindstheatrene? Det forekommer mig, at det vilde være ubilligt at gjøre en saadan Forskiel imellem Forfattere, hvad enten de skrive for det kongelige Theater eller for et andet Theater. — Hvad nu § 17 angaaer, saaledes som den indeholdes her i Lovforslaget, saa kan jeg ikke heller dele den Frygt, der er yttret for, at de reisende Stuespilselskaber lige med Gøt maatte ophøre, naar den traadte i Kraft. Det forekommer mig, at have de rei-